

Mi van veletek, semmi?

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 20. szám, 2019. május 17.

Másnap délután együtt mentek a Mexikóba, Grafit leült a kirakat mellé ácsolt kis pulthoz, belehelyezkedett a szombat délutáni kocsmába, mint egy iskolás csendéletbe a kompozíció egyensúlyát biztosító, háttérbe biggyesztett agyagkorsó. Most tényleg egész jó volt minden. A sör megfelelően hideg, az időszak a nyár vége, amikor még tart a szünet, tudjuk, hogy mindjárt vége, de ettől igazán élvezetes. És ma még azon sem kell gondolkodnia, hogy hétfőn hazamegy, majd holnap gondolkodik rajta, se azon, mi lesz azután, ha visszajön. Még akkor sem kell erre gondolnia, ha már egy kicsi, hűvös fuvallatként birizgálja a tarkóját, mint amikor bukóra nyitva marad egy ablak a lakásban, és ugyan még nem zavar annyira, hogy felkeljünk és becsukjuk, de zavar.